



KUJMXOQDH3PO

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor krajský stavební úřad
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Čj.: JMK 157570/2025

Sp. zn.: S-JMK 152573/2025 OKSÚ

Brno 10.11.2025

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor krajský stavební úřad (KrÚ), jako nadřízený správní orgán podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (InfZ), ve spojení s § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle § 16 InfZ a § 90 odst. 5 správního řádu o odvolání Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., se sídlem Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5, IČO 03441725 (účastník řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu), proti rozhodnutí čj. MuVP-3255/2025 ze dne 07.10.2025, vydanému povinným subjektem, Městským úřadem Velké Pavlovice, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 02.10.2025, takto:

odvolání Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., se sídlem Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5, IČO 0344172,

se zamítá

a rozhodnutí Městského úřadu Velké Pavlovice, čj. MuVP-3255/2025 ze dne 07.10.2025,

se potvrzuje.

Odůvodnění

Na podatelně KrÚ byl pod čj. JMK 152573/2025 zaevidován postupující dopis Městského úřadu Velké Pavlovice, čj. MuVP-3478/2025 ze dne 27.10.2025, jehož prostřednictvím bylo KrÚ předáno odvolání Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., se sídlem Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5, IČO 03441725, proti rozhodnutí povinného subjektu, čj. MuVP-3255/2025 ze dne 07.10.2025, ve věci odmítnutí žádosti o informace.

V obecné rovině platí, že dle § 16 odst. 1 InfZ lze podat odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti. Ustanovení § 16 odst. 5 InfZ normuje, že neshledá-li nadřízený orgán důvody pro odmítnutí žádosti, zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část a řízení v tomto rozsahu zastaví. Současně rozhodnutím přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu.

Podle § 20 odst. 4 InfZ se pro odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu, pokud InfZ nestanoví jinak, tj. především ustanovení § 81 až 93 správního řádu. Speciálními ustanoveními InfZ vůči úpravě odvolacího řízení ve správním řádu jsou § 16 odst. 2 a 3, které stanoví kratší lhůty pro předložení odvolání nadřízenému orgánu a pro rozhodnutí nadřízeného orgánu o něm, a především § 16 odst. 4 a 5, které zakotvují povinnost

nadřízeného orgánu provést rozšířený přezkum, zda existují nějaké zákonné důvody pro odmítnutí žádosti (tj. i jiné, než uvedl povinný subjekt v rozhodnutí o odmítnutí žádosti), a pokud nikoli, vydat informační příkaz.

Ustanovení § 90 odst. 1 správního řádu zakládá odvolacímu orgánu pro případ, že dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, tři možné postupy: napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví [§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu], napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal [§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu], resp. má možnost vydat informační příkaz podle odst. 4 § 16 InfZ, anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Dle § 90 odst. 5 správního řádu platí, že neshledá-li odvolací orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4 uvedeného ustanovení, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

KrÚ, jako orgán nadřízený povinnému subjektu, se nejdříve zabýval skutečností, zda bylo odvolání podáno včas.

Proti napadenému rozhodnutí podal odvolatel dne 14.10.2025 odvolání, které učinil u povinného subjektu. Dne 15.10.2025 učinil odvolatel u povinného subjektu podání, jímž provedl opravu v názvu obchodní firmy uvedeného v podání ze dne 14.10.2025. Odvolání se v souladu se správním řádem podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolateli bylo napadené rozhodnutí doručeno prostřednictvím datové schránky dne 07.10.2025. Jedná se tedy o odvolání přípustné a včasné, tj. podané účastníkem řízení v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Správní řád v § 82 odst. 1 stanoví, že odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat mimo jiné i údaj o tom, v čem je spatřován rozpor rozhodnutí, resp. řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy. Odvoláním napadené rozhodnutí včetně předchozího řízení přezkoumá odvolací orgán z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu. Souladem rozhodnutí s právními předpisy se přitom rozumí i soulad se základními zásadami činnosti správních orgánů, zakotvenými ve správním řádu. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Z textu podaného odvolání vyplývá, že směřuje proti napadenému rozhodnutí jako celku. Odvolatel je toho názoru, že v napadeném rozhodnutí nebylo prokázáno zneužití práva jako důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Konkrétně odvolatel uvedl, cit.:

- „- Zneužití práva“ nebylo prokázáno (výjimečný institut, chybí objektivní okolnosti): povinný subjekt stává odmítnutí na tom, že žadatel informace „zpeněžuje“ a vede „systémový sběr“. To neprokazuje zjevné zneužití. Není popsána žádná šikana, obstrukce, paralyzace činnosti ani excesivní rozsah. Jde o řádně vymezenou, periodickou žádost v legitimním rámci InfZ.*
- *Účelová neutralita InfZ; „komerční rovina“ není výjimka: InfZ pracuje s uzavřeným okruhem výjimek (§ 7–11). „Komerční využití“ mezi nimi není. To, že žadatel část výstupů zpracovává i pro profesní veřejnost, neeliminuje současný bezplatný veřejný výstup (agregované anonymizované statistiky) a nemůže samo o sobě založit odmítnutí.*
 - *Rozhodnutí se nevypořádává s výjimkami dle § 7–11 a ignoruje § 15/5 (částečné poskytnutí): Povinný subjekt neidentifikoval jedinou konkrétní zákonnou výjimku ani pasáže, kterých by se týkala. Přitom má povinnost oddělit pouze chráněné části a zbytek poskytnout (§ 15/5). Blanketní odmítnutí je proto nezákonné.*
 - *Pokud by vyhledání/pořízení kopií bylo zatěžující, měl úřad použít § 17 (předběžná kalkulace, úhrada nákladů).*

- *Veřejný zájem je popsán; „od nového roku zdarma“ není právní podmínkou poskytnutí: Žádost jasně deklaruje bezplatné, agregované a anonymizované statistiky pro veřejnost a výslovně uvádí, že nezveřejňuje 1:1 dokumenty. Námitka, že tato formulace „není právně relevantní úkon“, míří mimo — InfZ nepodmiňuje poskytnutí informací vznikem závazku žadatele ani okamžitou publikací.*
- *Žádost je přiměřená a přesně ohraničená: Časově (01. 07. – 30. 09. 2025), věcně (pouze pozemní stavby – budovy, bez infrastruktury), osobně (stavebníci – právnické osoby). Forma: elektronické kopie již existujících dokumentů / odkazy. Nežádáme tvorbu nové informace. Zátěž je tak minimalizována.*
- *Odkazy na web žadatele a klienty (Metrostav, EUROVIA, Skanska) jsou irelevantní: To, že žadatel současně poskytuje profesní služby a má klienty, není právní důvod k odepření informací dle InfZ. Zákon nerozeznává „typy žadatelů“ — právo na informace má kdokoli.“*

V návaznosti na výše uvedené přistoupil KrÚ k přezkoumání prvoinstančního spisového materiálu a na jeho podkladě k přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí, a to v mezích § 89 odst. 2 správního řádu. KrÚ tedy přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy v plném rozsahu a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v podaném odvolání, přičemž ze správního spisu zjistil níže uvedené údaje.

Dne 02.10.2025 obdržel povinný subjekt podání, kterým odvolatel požádal o poskytnutí informací dle InfZ. Jednalo se o tyto informace, cit.:

„poskytnutí informací z rozhodnutí (resp. z dokumentů nahrazujících rozhodnutí) ve formě jejich kopií v elektronické podobě, dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a dle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, a to:

Dle zákona č. 183/2006 Sb. (řízení zahájeno do 30. 6. 2024)

- *Ohlášení stavby*
- *Územní souhlas*
- *Veřejnoprávní smlouva o umístění stavby*
- *Územní rozhodnutí*
- *Společné povolení (územní + stavební)*
- *Stavební povolení*
- *Veřejnoprávní smlouva o provedení stavby*
- *Veřejnoprávní smlouva o umístění a provedení stavby*
- *Souhlas s ohlášením stavby*
- *Rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením*
- *Rozhodnutí o odstranění stavby (nebo nařízení odstranění)*
- *Oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora*
- *Jakýkoliv dokument nahrazující výše zmíněné*
- *I nepravomocné rozhodnutí, povolení ze všech výše uvedených dokument*

Dle zákona č. 283/2021 Sb. (řízení zahájeno od 01. 07. 2024)

- *Povolení záměru*
- *Rámcové povolení*
- *Změna rámcového povolení*
- *Změna povolení záměru*
- *Povolení odstranění stavby*
- *Rozhodnutí o nařízení odstranění stavby*
- *Jakýkoliv dokument nahrazující výše zmíněné*
- *I nepravomocné rozhodnutí, povolení ze všech výše uvedených dokumentů*

vydaných pro právnické osoby Vaším správním orgánem za období od 01.07.2025 do 30.09.2025 týkající se pouze pozemních staveb (budov) bez infrastruktury. Žádáme o zaslání elektronických kopií již existujících dokumentů.“

Odvolatel odůvodnil svoji žádost následujícím způsobem, cit.: „Naším cílem je pravidelně zpřístupňovat široké veřejnosti srozumitelné, anonymizované a agregované statistiky o rozhodovací činnosti stavebního úřadu; výstupy budou zdarma dostupné všem na našem webu (bez registrace) od nového roku. Přínos pro občany: včasná a informovaná účast veřejnosti – občané snáze sledují, kdy a jak se zapojit do řízení v obci; Podklady pro zlepšování infrastruktury – nárůst záměrů v lokalitách dává data pro požadavky na MHD, školky, parkování apod.; Srozumitelné přehledy místo studia spisů – základní trendy a počty na jednom místě, což zároveň snižuje počet individuálních dotazů na úřad. Získané dokumenty zároveň slouží i odborné veřejnosti (např. generálním dodavatelům, stavebním firmám, výrobcům a dodavatelům stavebních materiálů a řemeslníkům) k lepší orientaci v plánovaných stavebních záměrech a koordinaci kapacit. Za účelem kontinuity a srovnatelnosti veřejných statistik budeme obdobnou žádost podávat vždy po skončení kalendářního čtvrtletí za bezprostředně předcházející období. Periodicita je nezbytná k tomu, aby veřejnost měla aktuální a porovnatelné informace o rozhodovací činnosti stavebních úřadů v čase.“

Povinný subjekt rozhodnutím čj. MuVP-3255/2025 ze dne 07.10.2025 dle § 15 odst. 1 InfZ odmítl žádost o poskytnutí informace v plném rozsahu.

Povinný subjekt v odůvodnění uvedl, že „žádost je projevem zneužití práva na informace. ... Z veřejně dostupných internetových stránek žadatele ... je patrné, že informace opakovaně získávané žadatelem ... od povinných subjektů prostřednictvím žádostí o poskytnutí informace jsou využívány k podnikatelským účelům žadatele, když žadatel tyto informace zprostředkovává dalším subjektům (svým klientům) za finanční úhradu (viz <https://www.istav.cz/cs/istav-smart>). Sám žadatel na svých internetových stránkách uvádí, že zdrojem informací shromážděných v jeho databázi jsou stavební úřady, webové portály, úřední desky, novinové články, blogy atd. Žadatel nabízí svým klientům aktuální a přesné informace o plánovaných stavbách v České republice a na Slovensku, ať se jedná o soukromé, komerční nebo veřejné projekty. Dle referencí uveřejněných na žadatelových internetových stránkách využívají žadatelovu databázi velké obchodní společnosti podnikající v oboru stavebnictví ... Z uvedeného vyplývá, že cílem žadatelových žádostí bylo informace poskytnuté povinným subjektem zpeněžit. V současné žádosti žadatel uvádí, že výstupy budou zdarma dostupné všem na jeho webu (bez registrace) od nového roku. Tato formulace neobsahuje právně relevantní úkon. ... Dle právní teorie se zneužitím práva rozumí chování, kterým má být dosaženo nedovoleného výsledku, avšak takové chování samo o sobě není zakázané; dovolené je ovšem jen zdánlivě. Základní zásada zákazu zneužití práva je výslovně zakotvena v ust. § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. Ačkoliv tato zásada není výslovně zakotvena v žádném právním předpise veřejného práva, má své důležité a nezbytné uplatnění i v tomto případě. Zásada zákazu zneužití práva je jednou z nejdůležitějších a je prostoupena celým právním řádem. Za zneužití práva lze dle výkladu správních soudů označit takové jednání, jež je pocítováno jako zjevně nespravedlivé pro svůj rozpor s určitými základními hodnotami, dále pak jednání, jímž je dosahováno nedovoleného výsledku, rovněž jednání osoby, která vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti, nebo jednání osoby, která vědomě a záměrně uplatňuje práva v rozporu s jejich smyslem a účelem. Žádost ze dne 2.10.2025 naplňuje znaky zneužití práva, neboť žadatel svou žádostí směřuje k cíli, který je zcela v rozporu se smyslem a účelem práva na informace. Z dostupných podkladů je nepochybné, že žadatel získané informace využívá za účelem vlastního obohacení. Povinnému subjektu je nadto známo, že žadatel takto postupuje systematicky a vůči mnoha povinným subjektům.“

Dne 14.10.2025 odvolatel podal proti napadenému rozhodnutí odvolání.

Dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinný subjekt žádost o informace posoudí a nerozhodne-li podle § 15 InfZ, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění nebo upřesnění. Ustanovení § 15 odst. 1 InfZ normuje, že povinný subjekt, pokud, byť i jen z části, žádosti nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o jejím odmítnutí, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Důvody pro vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 InfZ jsou v první řadě nesporně důvody uvedené v § 7 až 11b InfZ. Judikatura požaduje vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti i v případě dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací, jichž se podle § 2 odst. 4 InfZ povinnost poskytovat informace netýká.

Kromě konkrétních důvodů pro odmítnutí žádosti o informace uvedených v InfZ dovodila judikatura možnost odmítnout poskytnutí informací z důvodu zneužití práva (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 Afs 5/2011-58 ze dne 02.02.2012, který popisuje jednání zneužívající právo jako chování „zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami a s rozumným uspořádáním společenských vztahů působí jinému újmu“; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.11.2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, ve kterém Nejvyšší správní soud definuje zneužití práva jako situaci, kdy někdo vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někomu jinému nebo společnosti).

Zneužití práva na informace není v InfZ výslovně definováno. Není ani přímo důvodem uvedeným v InfZ pro odmítnutí žádosti. Obecně však platí, že znát zákony neznamena znám jen jejich text, ale především pochopit jejich smysli a působení. Je třeba odkázat i na Ústavní soud, který pravidelně konstatuje, že neudržitelným způsobem používání práva je jeho aplikace, vycházející pouze z jeho jazykového výkladu, neboť představuje jen prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Ten je východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu, k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad (srov. např. Pl. ÚS 33/97). Každé ustanovení právního předpisu je proto třeba chápat v kontextu s jinými ustanoveními příslušného právního předpisu a v souvislostech celého právního systému (rovina systematického výkladu); nelze je proto zkoumat, vyložit, poznat izolovaně.

Protože však je zákaz zneužití práva v jistém smyslu ultima ratio, musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, s nimiž se může střetnout. S ohledem na rozmanitost životních situací není možné uvést výčet všech situací, kdy půjde automaticky o zneužití práva na informace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS: „*právo není matematika – nelze předem a obecně stanovit s matematickou přesností, kdy se zákazu zneužití – jakožto výjimky z pravidla – použije a kdy nikoliv. Vše záleží na okolnostech konkrétního případu a soudcovském uvážení a rozmyslu*“). Každou žádost povinný subjekt posuzuje individuálně s ohledem na další konkrétní okolnosti případu, např. osobu žadatele, předmět žádosti, kontext/charakter žádosti, jednání předcházející podání žádosti, sledovaný účel žádosti, využití poskytnutých informací, opakování stejných otázek, časový sled žádostí atd.

Dle § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platí že zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. Povinný subjekt v takovém případě věcně nehodnotí, zda žadateli má informace poskytnout, či nikoliv. O žádosti rozhodne tak, že ji odmítne s odůvodněním, že je projevem zneužití práva (zneužití práva představuje faktický důvod pro neposkytnutí informace) a řádně ji odůvodní s přihlédnutím k celkovému kontextu dané věci, obsahu žádosti a dlouhodobému přístupu žadatelů k uplatňování svých práv.

V posuzované věci se KrÚ zabýval otázkou, zda jednání žadatele bylo zneužitím práva či nikoli, a jako takové mohou mít ve svém důsledku potenciál způsobit i určitou zátěž povinného subjektu.

Prvotním signálem zneužití práva zpravidla bývá množství žádostí (množství požadovaných informací). K tomu je však nutné dodat, že vyšší četnost žádostí či vyšší množství požadovaných informací sama o sobě pro konstatování, že jde o projev zneužití práva, nestačí. Je tomu tak proto, že InfZ množství informací ani počet podávaných žádostí nelimituje.

Kromě posouzení intenzity výkonu práva na informace (četnosti žádostí a množství požadovaných informací) povinný subjekt posoudí způsob výkonu práva na informace, tj. zda žadatel sleduje legitimní cíl a jaký je skutečný účel podávání žádostí o informace.

Poskytování informací na základě InfZ primárně směřuje ke kontrole veřejné správy. Pokud ze žádosti nebo z jiných skutečností je zřejmé, že žádost je sledován jiný cíl než kontrola hospodaření s veřejnými prostředky a správnost postupu povinného subjektu, jde o zneužití práva na informace.

KrÚ považuje za podstatné upozornit, že cílem kontroly veřejné správy je zjistit skutečnosti rozhodné pro posouzení dodržování zákonnosti při jejím výkonu, porovnat je v konkrétním případě se zákonem stanovenými standardy činnosti správního úřadu, vyhodnotit případné odchylky od těchto standardů a při zjištění porušení zákonnosti navrhnout nebo přijmout odpovídající prostředky nápravy.

Odvolatel v žádosti o poskytnutí informace uvádí důvody, pro něž informace požaduje. Jedním z důvodů je zpřístupnění informací veřejnosti, kdy přínosem dle odvolatele má být včasná účast veřejnosti a možnost se zapojit do jednotlivých řízení.

Jak již bylo uvedeno, smyslem InfZ je dodatečná kontrola a transparentnost, nikoli zajištění včasné účasti občanů ve stavebních řízeních. Práva účastníků a včasná informovanost jsou komplexně řešeny správním řádem a stavebním zákonem (v případě široké veřejnosti zejména skrze úřední desku). Žádost o informace podle InfZ není primárním ani vhodným nástrojem pro zajištění včasné informovanosti o probíhajících řízeních a možnosti účasti veřejnosti v nich. Vzhledem k tomu, že žádost požaduje historické dokumenty za účelem, který je již neuskutečnitelný – řízení jsou již ukončena a tvrzení odvolatele, že poskytnutí informace umožní zapojení veřejnosti do nich, je tedy zcela liché. Zároveň žádost představuje enormní zátěž pro povinný subjekt. Je proto možné v tomto jednání spatřovat prvky zjevného a neodůvodněného zatěžování správního orgánu.

Dalším přínosem, který by měl být díky zveřejnění požadovaných informací na webových stránkách odvolatele, je dle odvolatele to, že budou pro občany dostupné „*podklady pro zlepšování infrastruktury – nárůst záměrů v lokalitách dává data pro požadavky na MHD, školky, parkování apod.*“

Deklarovaný cíl však nesměřuje k ověření zákonnosti postupu povinného subjektu (což patří k základním principům sledovaným informačním zákonem), ale k využití dat pro sekundární účely (ovlivňování veřejné diskuse, poukázání na nutnost doplnit infrastrukturu v jednotlivých lokalitách z důvodu nové výstavby atd.). KrÚ konstatuje, že v kombinaci s administrativní zátěží (vyhledávání, anonymizace zřejmě několika desítek dokumentů) a absencí přímé vazby na kontrolní funkci InfZ, se jedná o zjevné a neodůvodněné zatěžování povinného subjektu.

Odvolatel v žádosti dále uvedl, že informace budou dostupné na jednom místě, což bude dle něj snižovat počet individuálních dotazů na jednotlivé úřady.

K výše uvedenému KrÚ sděluje, že v případě poskytnutí požadovaných informací u většiny dokumentů dojde k anonymizaci údajů, které nelze v souladu s § 8a odst. 1 InfZ poskytnout (např. jména, adresy a zejména parcelní čísla pozemků ve vlastnictví fyzických osob, ale také pozemků ve vlastnictví právnických osob, pokud by z nich bylo odvoditelné dotčení fyzických osob – např. sousední pozemky). Pak by poskytnuté informace

ztratily schopnost identifikovat konkrétní místa a stavby, a tudíž by pro účel deklarovaný odvolatelem (informování veřejnosti o místních dopadech) byly objektivně bezcenné a zbytečné.

KrÚ je opačného názoru než odvolatel, dle kterého takovým masivním poskytnutím informací veřejnosti nebudou povinné subjekty tolik zahlceny jednotlivými dotazy občanů. Právě naopak, neboť vzhledem k rozsahu anonymizace dokumentů by došlo k objektivní neúčelnosti dat a následnému generování nových, masivních individuálních žádostí o zpřesnění lokalit. Tím by se administrativní zátěž úřadu nikoli snížila, ale naopak podstatně zvýšila, čímž by došlo k neodůvodněnému zatěžování povinného subjektu. Stejně tak v případě, kdy by k anonymizaci nemuselo dojít a umístění staveb tak bylo zjevné, může dojít k nárustu žádostí dle InfZ od občanů, kteří se budou obracet na stavební úřady s dotazy ohledně staveb, jež se jich přímo nedotýkají, ale pouze „ze zvědavosti“, neboť se stavba nachází např. v jejich obci.

I další důvod odvolatele pro poskytnutí informací, že požadované informace budou sloužit odborné veřejnosti (stavebním firmám, výrobcům a dodavatelům stavebních materiálů a řemeslníkům), není v souladu s primárním účelem a smyslem InfZ.

Opětovně KrÚ zdůrazňuje, že účelem InfZ je ověřit, zda veřejná správa jednala zákonně, zda nebylo zneužito postavení nebo zda nedošlo k ne hospodárnému nakládání s veřejnými prostředky. Smyslem InfZ není poskytování informací nebo databází pro komerční účely.

Jak samotný povinný subjekt v napadeném rozhodnutí uvedl, požadované informace budou evidentně využívány k podnikatelským účelům odvolatele, jak je vidno na jeho webových stránkách (<https://www.istav.cz/cs/istav-smart>). Toto konstatování/zjištění povinného subjektu není rozporováno ani odvolatelem, který se k danému bodu vyjadřuje v odvolání tak, že „komerční využití“ není zahrnuto do okruhu výjimek (§ 7–11 InfZ) z poskytovaných informací.

Ačkoli s uvedeným konstatováním odvolatele KrÚ souhlasí, ke každé žádosti o informace je vždy třeba přistupovat z více hledisek a v nyní posuzovaném případě KrÚ neshledává účel žádosti o informace souladný s InfZ, který neslouží k poskytování plošných datových podkladů pro podnikatelské subjekty k mapování trhu a získávání obchodních výhod (bez ohledu, zda takové poskytování je úplatné či nikoli).

Závěrem KrÚ konstatuje, že odvolatelem sledovaný cíl sběru informací se neslučuje se smyslem a účelem InfZ. Kumulace všech výše uvedených důvodů odvolatele k požadavku poskytnutí informací vede k závěru, že skutečným cílem není výkon práva na informace pro kontrolu veřejné moci, nýbrž jeho zneužití, čímž dochází k neodůvodněnému zatěžování úřadu ve snaze získat rozsáhlý datový podklad pro komerční činnost, což je v rozporu se zákonem presumovaného cíle, neboť nejde o individuální právo získat informaci, ale o masovou distribuci dat pro statistické zpracování. Pro vytvoření relevantní veřejné statistiky je klíčová lokalita (parcelní číslo, číslo popisné). Jakmile povinný subjekt v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES („GDPR“) anonymizuje parcelní čísla (vlastnictví fyzických osob), statistická hodnota dat pro účely veřejného informování o místních dopadech je nulová. Povinný subjekt při poskytnutí požadovaných informací by vynaložil nepřiměřené zdroje na vyhledání, kontrolu a anonymizaci, přičemž výsledek by nevedl k naplnění deklarovaného cíle žadatele (vytvoření smysluplné a lokalizovatelné statistiky). Tím je prokázána objektivní neúčelnost žádosti.

Právo na informace svědčí každé fyzické i právnické osobě, která o informaci požádá. Zákon primárně nepočítá s tím, že jeden subjekt bude masivně žádat data a poté je distribuovat ostatním, kteří sami o informace nepožádali, nebo nemají na poskytnutí všech dat legitimní zájem. KrÚ sděluje, že prostřednictvím

práva na přístup k informacím se na kontrole veřejné moci může podílet každý, a to přesně v té míře, v jaké se sám a o své vůli rozhodne být aktivní.

Požadavek odvolatele na poskytnutí všech rozhodnutí a opatření za uvedené období, bez specifikace konkrétního řízení, stavby nebo území, se ve svém rozsahu a dopadech analogicky podobá snaze o plošné nahlížení do desítek či stovek stavebních spisů, a to nad rámec procedurálních práv stanovených ve správním řádu. Požadavek na veškerou agendu de facto znamená snahu o plošné, retrospektivní nahlížení do velkého množství spisů najednou. To překračuje rámec individuální kontroly. Použití této analogie pomáhá ilustrovat, že kvantitativní přetížení úřadu je srovnatelné s tím, kdyby se jedna osoba pokusila opakovaně nahlížet do každého jednotlivého spisu na úřadě. Jde víceméně o získání kompletní agendy stavebního úřadu pro účely následného zveřejnění na vlastní webové stránce žadatele o informace.

Nadto nelze přehlédnout prohlášení odvolatele, že se na povinné subjekty se stejnou žádostí bude obracet vždy po skončení kalendářního čtvrtletí.

KrÚ spatřuje možnost odmítnout poskytnutí požadovaných informací také z důvodu opakování jejich podání i v budoucnu. Protože odvolatel má v plánu se obracet na povinný subjekt vždy po určitých pravidelných obdobích (jak uvedl v žádosti), nemusí se tak jednat o enormní množství poskytovaných informací najednou. Zneužití práva není definováno pouze masivním objemem, ale i neodůvodněným obtěžováním a záměnou právních institutů. Čtvrtletní opakování žádosti o kompletní agendu vydaných opatření (ač jen pro právnické osoby), představuje systémový a trvalý tlak na povinný subjekt. Povinný subjekt by byl nucen každé čtvrtletí přerušit běžnou agendu, vyčlenit pracovníky pro vyhledávání, kontrolu a anonymizaci požadovaných dokumentů. Tento pravidelný odklon úředníků od primárních povinností (rozhodování v řízeních) naplňuje znak neodůvodněného zatěžování.

Na základě výše uvedeného KrÚ shrnuje, že odvolatelem deklarovaný účel žádosti o poskytnutí informace při kumulaci všech důvodů, jimiž obhajuje tento svůj požadavek, je neslučitelný s mechanismem InfZ. Takovým jednáním nemůže být a také není naplněn účel InfZ, z čehož KrÚ vyhodnotil odvolatelovo jednání jako zneužívání práva. Takové jednání je sice, formálně vzato (ve skutečnosti ovšem pouze zdánlivě), v souladu s právní normou, respektive s dikcí právního předpisu, avšak zároveň je nutno jej považovat jako zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami působí povinnému subjektu zátěž. Přestože objem požadovaných informací za jedno čtvrtletí nemusí být značně rozsáhlý, opakováním žádosti každé čtvrtletí (jak odvolatel v žádosti uvedl) dochází k systematickému a neodůvodněnému zatěžování povinného subjektu. Tento výkon práva je navíc objektivně neúčelný, neboť kvůli povinné anonymizaci by poskytnuté informace nemohly splnit záměr deklarovaný odvolatelem (statisticky, informování o lokalitách). Vzhledem k tomu, že žádost nesleduje primární účel InfZ (kontrola veřejné správy) a systémové podávání žádostí vede k trvalému narušení výkonu běžné agendy povinného subjektu, naplňuje toto jednání skutkovou podstatu zjevného a neodůvodněného zatěžování a opodstatňuje odmítnutí žádosti InfZ. Není možné akceptovat jednání, jehož výsledkem je stav, který není v souladu s účelem zákona, a úkon, jenž byl proveden výhradně nebo převážně za účelem získání následného soukromého (podnikatelského) benefitu, nelze označit za legitimní a v souladu s cílem sledovaným InfZ.

Závěrem KrÚ konstatuje, že jelikož správní řízení tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí, není vyloučeno, aby odvolací orgán provedl určité doplnění odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné.

KrÚ dospěl k závěru, že výrok napadeného rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, resp. že povinný subjekt rozhodl správně, pokud žádost o poskytnutí informací dle § 15 odst. 1 InfZ odmítl z důvodu zneužití

práva. Na základě shora popsanych skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníkem tohoto odvolacího řízení je osoba, které bylo postavení účastníka řízení přiznáno povinným subjektem na prvním stupni a již bylo napadené rozhodnutí povinným subjektem doručeno, a to Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné. Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 20 odst. 4 InfZ ve spojení § 91 odst. 1 správního řádu a podle § 16 odst. 5 InfZ nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo doručeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Mgr. Martina Hortová
vedoucí odboru

Počet stran/listů rozhodnutí: 9/5
Počet příloh/listů příloh: 0/0

Rozdělovník:

Obdrží:

1. Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5, IČO 03441725, IDDS: dc6qwa

Na vědomí:

2. Městský úřad Velké Pavlovice, tajemnice, náměstí 9. května 700/400, 691 06 Velké Pavlovice, IDDS: xvqban6